

foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa, at Kommunerne skulle sørge for, at de sultne Børn i de offentlige Skoler faa varm Mad de fire Vintermaaneder. Om dette Lovforslag sagde den tidligere Kultusminister, at hans Forstand og Humanitet gjorde ham vel stemt for det. Det kommer nu an paa, om den nuværende Kultusminister vil udtale sig med samme Velvillie. Lovforslaget er beskedent. Vi havde helst set, at det omfattede hele Aaret, eller i alt Fald hele Vinterhalvaaret. Vi have kun foreslaaet fire Maaneder for at lette Lovforslagets Gang her i Tinget og muligt faa det vedtaget. Vi have været beskedne til Trods for, at der hersker Nød og Elendighed hele Aaret. Statistisk Bureau siger i sin sidste Beretning for 1910 følgende om disse Forhold: Af de fire Maaneder, som dette Forslag omhandler, var der i December 17,000 arbejdsløse, i Januar 18,000, i Februar 17,000 og i Marts 10,000. I de to Vintermaaneder, som vi ikke have ovovet at medtage, Oktober og November, var der ogsaa stor Arbejdsløshed. I Oktober var Tallet 7,000, i November 12,000. Men ogsaa om Sommeren, i Maanederne Maj, Juni, Juli, August o. s. v., er Arbejdsløsheden stor, der er gennemsnitlig 7,000 arbejdsløse. Disse Tal vedrøre endda kun de organiserede Arbejdere, Arbejderstandens Elite. De uorganiserede, Enkerne o. s. v. ere ikke medtagne, og for Landarbejdernes Vedkommende findes der ikke nogen Arbejdsløshedsstatistik. Paa Tyende- og Landarbejderforbundets Kongres, der fandt Sted den 19. November, sagde Formanden følgende: „Vi have ingen Statistik over Arbejdsløsheden paa Landet, men det maa vi have i Fremtiden. Arbejdsløsheden vil sikkert vise sig at være lige saa frygtelig paa Landet, som den er i Byerne“. Denne Udtalelse viser, at Tallet paa de arbejdsløse i alt væsentligt maa fordobles. Hvis Statistikken kommer til at omfatte alle Arbejdere, skal det nok vise sig, at Nøden og Elendigheden er lige saa stor paa Landet som i Byerne. Man har foretaget en Maaling og Vejning af Børnene paa Landet og i Byerne. Det viste sig derved, at Latinskoleelever og Gaardmandsbørn i alt væsentligt havde samme Vægt og samme Højde, og den var betydelig større end Proletarbørns i By og paa Land. Det viser sig, at Differencen er paa Højden 4 pCt. og paa Vægten 9 pCt. Altsaa Sulten og Elendigheden er baade paa Landet og i Byerne, og de have samme Virkning paa Landet som i Byerne.

Den Indberetning fra Lærere, der om denne Sag foreligger fra 1899, og som ikke senere er bleven fornyet, viser, at der er 7,000 sultne Børn paa Landet, 5,000 i Købstæderne og 10,000 i København, at Sulten altsaa er i alle Landets Kommuner og hærger alle fattige Hjem. Men naar saaledes Landet stønner under de samme Lidelser som Byerne og som København, bør Hjælpen ogsaa være ens, og den kan kun organiseres ens gennem Staten og ved at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Den Hjælp, som Lovforslaget kræver, er i sig selv ganske ringe. Man har gjort et Overslag over Omkostningerne, og det viser sig, at det i alt drejer sig om 320,000 Kr., altsaa for Staten, der skal afholde Halvdelen, kun om 160,000 Kr. Det kan umulig være dette Beløb, der skræmmer Rigsdagens Medlemmer fra at vedtage Lovforslaget. I denne Sal er der bevilget Millioner og atter Millioner til Sager, som i alt Fald for mig staa som betydelig mindre vigtige end den, her er Tale om. Her er Tale om 7—8 Kr. pr. Barn, det er dog kun en Draabe i Havet i Forhold til de vældige Summer, som bevilges til Formaal, der ere barbariske og efter vor Mening unyttige. Hertil kommer, at alle de, der kræve, at Landet skal have en stærk Befolkning, en Befolkning, der kan værges Landet i den Krig, man imødeser, burde, som jeg før bemærkede, stemme for dette Lovforslag, og hvis den højtærede Kultusminister ikke vil tage det som et Tillæg til sin Skolelov, kunde jeg ønske, at den højtærede Krigsminister vilde tage det som et Tillæg til sin Hærlov. Det vilde betyde meget for Hæren, at den opvoksende Befolkning er sund og stærk. Og de 160,000 Kr. ere et saa ubetydeligt Beløb paa Krigsministeriets Budget, at det slet ikke vilde kunne mærkes og let vilde kunne spares paa andre Omraader. Der var forleden her i Tinget et lille Lovforslag om en Omordning af Overkrisretten. Det drejede sig om forholdsvis faa Personer, men dog sparede man ved den lille Forandring 9,500 Kr. Her er Tale om 21,000 Børn, som kunne mættes for 160,000 Kr. af Statens Kasse.

Modstanden mod Lovforslaget kan altsaa ikke skyldes økonomiske Grunde; den kan ikke skyldes, at vi ikke skulde have Raad dertil, den maa skyldes et Principrytteri. Man øver Modstand mod Lovforslaget ud fra visse Principper. Der ligger en vis konservativ Stædighed i at slaa dette Lovforslag ned Gang efter Gang. Det er den samme konservative Stædig-